

Sesku dāma

Esmeralda vēsākā laikā paslēpusies savā migā un ir grūti ieraugāma. Viņu savulaik mežā ļoti novārgušu atrada sēņotāji. Taku vadītāja Inta teic, ka Esmeralda noteikti bijusi mājas sesks, kas kādam saimniekam apnikusi, tādēļ viņš to palaidis vaļā mežā. Tikai viņš nesaprata, ka nebrīvē turēts dzīvnieks savvaļā izdzīvot nespēs. Par laimi, viņu laipni uzņēma te.

Vāverīte

ir īsta žipere. Lai gan mazā pūkaste tiek kārtīgi barota katru dienu, instinkti liek tai veidot krājumus, paslēpjot labumus zem kādas lapiņas vai kur ierokot.

Tepat dzīvo arī savvaļas caunas. Tās ir veiklas čiepējas un reizēm pa kluso steidzas iztukšot jenotsuņu barības traukus.

Cauna Vaņka

ir dzimusi un augusi Rīgas zoodārzā, bet tad nomainījusi mājvietu uz Līgatni. Viņa ir ļoti aša un pa savu teritoriju ņipri skraida. Uz ziemu Vaņka maina kažoku un kļūst pūkaina.

Kā uzvesties, ciemojoties takās?

● **Staigā pa takām** - speciāli izveidotām vietām gājējiem. Tā nenomaldīsies un neizmīdīs augsni.

● **Nemēslo!** Atkritumus izmet tiem paredzētajās vietās.

● **Nebaro dzīvniekus** pat tad, ja zini, ko tie ēd. Kopēji par maltīti jau ir parūpējušies. Turklāt - tā vari zvēriņiem atnest slimības.

● **Esi kluss** - jo nemanāmāks būsi, jo lielāka iespēja, ka dzīvniekus pamanīsi.

● **Taujā gidiem**, ja tevi kas ieinteresējis, - viņi labprāt pastāstīs. Vari pieteikties arī uz īpašām nodarbībām.

FOTO: MATEISS MARKOVSKIS, DABAS AIZSARDZĪBAS PĀRVALDES MATERIĀLU AVIJS KIVI ZIMĒJUMI

APODZINA VĀRDS IR ĒRGLIS

Viņš ir aptuveni zvirbuļa lielumā. Atšķirībā no citām pūcēm apodziņš aktīvs ir dienā.

Dienā pūce apēd 5-6 peles.

● **ŪPIS** ir lielākā Latvijā mītošā pūcu suga. Interesanti - mātītes parasti ir augumā raženākas par tēviņiem.

Pūcu valstība

Latvijā sastopamas sešas pūcu sugas, to skaitā gan pati lielākā - ūpis -, gan mazākā - apodziņš. Piecas sugas aplūkojamas arī Līgatnes dabas takās. Katra no tām ne tikai izskatās pavisam citādi, bet arī var lepoties ar dažādiem paradumiem. Taču visām divreiz nedēļā ir bada dienas, kad tās neko neēd. Tā viņu vielmaiņa darbojas labāk, jo ritms ir gluži tāds pats, kā dzīvojot dabā.

Toreiz un tagad

Līgatnes dabas takas dibinātas 1975. gadā, kad to veidotājs Gunārs Skriba nolēma Vidzemē atkal ieviest staltbrīžu. Tie bija palikuši tikai Kurzemes pusē. Gunārs tiem izbūvēja speciālus voljērus un sakopa dzīvošanai piemērotu vidi Līgatnē. Pavisam drīz parkā tika atvesta arī kāda mežacūka. Vietējos iedzīvotājus dzīvnieki ļoti interesēja, tie nāca tos iepazīt, un Līgatnes dabas takas bija dzimušas.

GUNĀRS SKRIBA,

Līgatnes dabas taku dibinātājs.

IEBRAUKŠANAS VĀRTI - toreiz.

● **TALKAS** gan sākumā, gan tagad lieliski palīdz apkārtnes sakopšanā un taku labiekārtošanā.

Erudīcijas konkurss

Vai spēj atminēt, kuriem Latvijas savvaļas dzīvniekiem pieder šīs ķermeņa daļas? Atbildes līdz 15. novembrim sūti junioriem@junioriem.lv ar norādi "Atpazīsti dzīvniekus". Precizāko atbilžu autoriem - specbalvas no redakcijas!

